

سنجش درجه توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی مطالعه موردی: (استان اصفهان، بخش کرچمبی)

کیوان جهانگیری (دانشجوی کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور)
بهروز قرنی آرانی* (استادیار گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور)

چکیده

توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی به عنوان یکی از شاخص‌های مهم توسعه پایدار روستایی با توجه به برقراری متناسب با فضای پیرامونی و مد نظر گرفتن شاخص‌های متعدد در آن می‌توان توسعه همه جانبه روستاهای را به خوبی فراهم نماید. در شهرستان بوئین میاندشت به عنوان یکی از شهرستانهای با پتانسیل بالا به لحاظ روستاشینی به خصوص در دهستانهای کرچمبی جنوبی و شمالی که به بحث کالبدی به خصوص در زمینه معماری بومی، استفاده از مصالح مقاوم همساز با شرایط محلی و ... تاکنون پرداخته نشده است بر همین مبنای این پژوهش به لحاظ هدف از نوع کاربردی و به لحاظ ماهیت از نوع توصیفی-تحلیلی است. جامعه آماری مورد پژوهش شامل کلیه روستاهای بخش کرچمبی (می‌باشد و محدوده آماری کل منطقه در بردارنده محدوده دو دهستان کرچمبی جنوبی و شمالی می‌باشد. جامعه آماری شامل ۴۴۶۵ نفر جمعیت روستاهای مورد مطالعه در سرشماری سال ۱۳۹۰ می‌باشد. تعداد نمونه برابر ۳۵۴ نفر بر اساس فرمول کوکران تعیین شدند و این ۳۵۴ نفر بر حسب میزان جمعیت بین روستاهای توزیع شدند. در قسمت استنباطی و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش آمار استنباطی *Topsis* انجام می‌شود هم چنین برای تهیه نقشه‌ها از سیستم اطلاعات جغرافیایی (*GIS*)^{۹.۳} (*ARC GIS*) استفاده شد. نتایج بیانگر آن است که بر اساس مدل تحلیل تاپسیس مشاهده گردید که روستای بلطاق، هندوکش، تخماقلو و کرج در رتبه‌های اول تا چهارم و روستای خلعت پوشان در آخرین رتبه قرار گرفته است و همچنین به لحاظ دسته بندی روستا و میزان توسعه در شاخص‌های کالبدی روستاهای بخش کرچمبی شهرستان بوئین میاندشت در سه سطح توسعه یافته، کمتر توسعه یافته و بسیار کم توسعه یافته به لحاظ توسعه کالبدی دسته بندی شده اند به گونه‌ای که تنها سه روستای هندوکش، تخماقلو و بلطاق در روستاهای توسعه یافته قرار گرفته اند و مابقی روستاهای (۸) روستا در قسمت کمتر توسعه یافته و ۷ روستا در قسمت بسیار کم توسعه یافته (جای گرفته اند).

واژگان کلیدی: توسعه روستایی، توسعه کالبدی، سکونتگاه روستایی، بخش کرچمبی.

مقدمه

در فرایند برنامه ریزی برای توسعه روستایی، شناخت ویژگی های ساختاری سطوح توسعه یافته‌گی و آگاهی از پتانسیلها و توانهای محیطی هر منطقه اهمیت زیادی دارد (موسی پور میانده‌ی و استعلامی، ۱۳۸۹: ۱۱۹). سیرز، توسعه را جریانی چند بعدی می‌داند که تجدید سازمان و سمت گیری متفاوت کل نظام اقتصادی و اجتماعی را به همراه دارد و در بسیاری از موارد آداب و رسوم و عقاید مردم را نیز در بر می‌گیرد (عابدی سروستانی، ۱۳۸۵: ۱۳۸). توسعه روستایی از دیدگاه‌های گوناگون مورد ارزیابی و بازبینی قرار گرفته است، ولی هنوز اجماع نظر جامعی درباره معنا و حوزه قلمروی خاص آن، دیده نمی‌شود. در هر حال، می‌توان توسعه روستایی را فرایند توانمند سازی و تقویت قابلیت زندگی در بستر کیفیت زندگی و محیط زیست، کارابی و خودبسندگی اقتصادی و نگهداشت و بهبود کیفیت زیست بوم در نواحی روستایی قلمداد کرد. در عین حال، توسعه تغییرات مثبتی فرض می‌شود که بهبود وضع زندگی مردم را در بر دارد. (زمانی پور، ۱۳۷۳: ۴۰). ساختار کالبدی روستاهای به ویژه کاربری زمین، الگوی مالکیت زمین، محدودیتها و قابلیتهای اکولوژیک و نظام روابط بین مکانی، همگی بر فرایند چندبعدی این نوع برنامه‌ریزی تأکید دارد. حداقل پنج بعد محیطی، اجتماعی، اقتصادی، زیربنایی و منطقه‌ای برای تبیین سیاستهای راهبردی در توسعه کالبدی لازم است (افتخاری و دیگران، ۱۳۹۰: ۲۲۷). بنابراین، اجزای ۴ گانه برنامه ریزی کالبدی یعنی فرم، فضای، فعالیت و انسان در فرایند این نوع برنامه‌ریزی همواره مورد تأکید است. بر این اساس، از سال ۱۹۶۰ تاکنون سه الگوی مشخص در برنامه‌ریزی کالبدی توسعه یافته است. الگوی برنامه ریزی جامع، برنامه ریزی سیستمی و طرحهای ساختاری راهبردی و الگوی برنامه ریزی فرایندی و دموکراتیک (دارابی، ۱۳۸۸: ۲۴). در طی دهه‌های اخیر شواهد بسیار زیادی از تغییرات فراینده اجتماعی، اقتصادی و محیطی در سطح کشور مشاهده شده که عمدتاً به تغییرات فضایی منتهی شده‌اند. با توسعه فناوری به نظر می‌رسد که انسان به میزان قابل توجه ای از وابستگی زیاد به عناصر و شرایط طبیعی رها گردیده اما درجه وابستگی آن به برنامه ریزی کالبدی افزایش یافته است. توسعه روستایی فرآیندی جامع و چند بعدی است و زمانی تحقق می‌یابد که به ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، نهادی و کالبدی - محیطی آن توجه لازم صورت پذیرد، امری که در نظام برنامه ریزی کشور توجه چندانی به آن نشده است. حاکمیت نگاه بخشی در فرآیند برنامه ریزی کشور و فقدان دید کل نگر سبب شده تا هر بخش به صورت مجزا مورد توجه قرار گیرند. عدم تعادل و افزایش شکاف بین روستاهای شهرها، ضعف دسترسی سکونتگاههای روستایی به خدمات زیربنایی و رفاهی و ... از جمله چالشهایی است که سکونتگاههای روستایی بویژه از بعد کالبدی با آنها رو به رو هستند (عزیزپور و محسن زاده، ۱۳۸۸: ۱۱).

در زمینه موضوع پژوهش، تحقیقات متعددی صورت پذیرفته است که برخی از آنها اشاره می‌گردد: ژو^۱ و همکاران(۲۰۱۷) در مقاله‌ای به بررسی مهم ترین عناصر ساختاری و کالبدی سکونتگاه‌های روستایی پرداخته است و به این نتیجه رسیده است که یکی از مهم ترین عناصر ساختاری و کالبدی سکونتگاه‌های روستایی در جهت حمایت از فقیران روستایی و کاهش آسیب پذیری مناطق روستایی، توجه ویژه به ابعاد کالبدی فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و محیطی انسان در مناطق روستایی است. قنبری و کیوان(۱۳۹۵) در مقاله‌ای با عنوان «مدیریت محلی و نقش آن در توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی (مورد مطالعه: شهرستان چناران)» اقدام نمودند که نتایج بیانگر آن است که نقش موثر و کارآمد مدیریت محلی در توسعه کالبدی روستایی را تایید کرده است. بر اساس یافته‌های تحقیق به جز در معیار وضعیت اقتصادی، در معیارهای مورد بررسی بین دیدگاه دو جامعه آماری تفاوتی معنادار وجود دارد. بابامیری(۱۳۹۵) در پایان نامه دکتری خود تحت عنوان «تبیین اثرات گسترش کالبدی شهر سقز بر تحولات روستاهای پیرامونی آن بعد از انقلاب اسلامی» به این نتیجه دست یافتند که تغییرات کالبدی روستاهای بسیار محسوس تر از تغییرات اقتصادی بوده و تغییرات فرهنگی، اجتماعی در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرند نعمی و رحمانی(۱۳۹۴) در مقاله با عنوان «تحلیل تطبیقی نظری تغییرات کالبدی روستایی - (مطالعه موردنی: شهرستان انزلی و شهرستان فومن)» به این نتیجه دست یافتند که توسعه پایدار محل تلاقی جامعه، اقتصاد و محیط زیست است. ویسی و همکاران(۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «شناخت و تحلیل ویژگی‌های اجتماعی اقتصادی کالبدی سکونتگاه‌های حاشیه نشین استان کردستان مطالعه موردنی: شهر مریوان» به این نتیجه دست یافتند که بیشتر از ۵۰ درصد ساکنان نواحی حاشیه نشین از داخل شهر به این محلات امده اند. یزدان پناه و همکاران(۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «سطح بندی سکونتگاه‌های روستایی به منظور برنامه ریزی کالبدی - فضایی در مقیاس دهستان(مطالعه موردنی: دهستان شاپور، استان فارس)» به این نتیجه دست یافتند که این دهستان به سه حوزه خدماتی هم سطح با مراکز سید حسین، تنگ چوگان وسطی و چمران سطح بندی شد. محبی خیرآبادی(۱۳۹۳) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود تحت عنوان «بررسی سطح مطلوبیت کالبدی و کیفیت زیستمحیطی سکونتگاه‌های روستایی در بخش مرکزی شهرستان فسا» به این نتیجه دست یافته است که ۲۹ درصد از روستاهای مورد مطالعه از نظر کیفیت زیستمحیطی در سطح مناسب و یا بسیار مناسب و ۲۶/۴ درصد آنها در سطح نامناسب یا بسیار نامناسب قرار دارند. بدی و همکاران(۱۳۹۲) در پژوهشی با عنوان «نقش مدیریت محلی در توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی، (مطالعه موردنی: شهرستان آران و بیدگل)» به این نتیجه دست یافتند که نقش آفرینی و تاثیرگذاری

^۱ zhou

مدیریت محلی در توسعه کالبدی روستایی صحه می گذارد. شارتل^۱ (۲۰۱۲) در مقاله ای به «ارزیابی نقش اقتصادی در پایداری کالبدی سکونتگاه های روستایی» پرداخته است و بیان داشته که مناطق روستایی که از لحاظ اقتصادی در عرصه ساختاری و کارکردی در سطح بالاتری قرار دارند همواره با پذیرش شیوه های نوین توسعه، زمینه بهبودی شرایط کالبدی سکونتگاه های خود را از طریق رویکردهای بیرونی و تغییر در الگوهای قدیمی سکونتگاه ها با بافت جدید و پیوند آن با رویکردهای پویا آشکار می سازند. عنابستانی و اکبری (۱۳۹۱) در مقاله ای با عنوان «ارزیابی طرح های هادی و نقش آن در توسعه کالبدی روستا از دیدگاه روستاییان (مطالعه ای موردی: شهرستان جهرم)» به این نتیجه دست یافتند که بیشترین اثرگذاری طرح های هادی در روستاهای در بعد بازگشایی و نوسازی شبک هی معابر روستایی روی داده است، به گونه ای که ۷۷/۶ درصد اثرگذاری طرح های در رابطه با متغیر شبکه ای معابر قرار می گیرد. غفاری (۱۳۹۱) در کتاب خود با عنوان « برنامه ریزی و طراحی کالبدی سکونتگاه های روستایی» به این نتیجه دست یافتند که بر مبنای آن طرح های مختلف در زمینه شهری و روستایی به خصوص طرح هادی و زمینه های برنامه ریزی کالبدی در این زمینه مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته است و اطلاعات تفصیلی ارائه شده است. پورطاهری و تقوی (۱۳۹۱) در مقاله ای به « توسعه کالبدی سکونتگاه های روستایی با رویکرد توسعه پایدار (مفاهیم، نظریه ها، راهبردها)» اقدام نمودند که نتایج مبرهن آن است که با توجه به مشکلات ساختاری-کارکردی مناطق روستایی، همچنان توسعه سکونتگاه های روستایی در بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و محیطی بدون در نظر گرفتن رویکردهای توسعه پایدار بوده است. رکن الدین افتخاری و همکاران (۱۳۹۰) در کتاب خود با عنوان «بنیانهای نظریه ای برنامه ریزی کالبدی مناطق روستایی» بر اساس روشی تحلیلی به این امر اشاره دارند که برای دست یافتن به یک دید روشی در زمینه توسعه کالبدی مناطق روستایی اولین گام دست یافتن به یک دید روشی در زمینه کالبد، مفاهیم، نظریات و ایده های مطرح در این زمینه می باشد که در این کتاب موارد مختلف مورد بحث قرار گرفته است. بیات (۱۳۸۸) در مقاله ای با عنوان «سنگش توسعه یافتنگی روستاهای بخش کوار شهرستان شیراز با استفاده از روش تحلیل خوش ای» به این نتیجه دست یافتند که تفاوتها و نابرابریهای درسطح توسعه یافتنگی روستاهای بخش کوار وجود دارد، لذا این تفاوتها لزوم تهیه و اجرای برنامه ها و طرحهای هدفمند را برای توسعه یکپارچه و متوازن روستاهای ایجاب میکند.

طرح مساله

امروزه برنامه ریزی کالبدی - فضایی سکونتگاههای روستایی، ساماندهی و تعادل بخشی فضا از اهمیت زیادی در عرصه سیاستگذاری و برنامه ریزیهای توسعه برخوردار است (یزدان پناه و همکاران، ۱۳۹۳: ۴). برنامه ریزی

^۱ shortall

کالبدی تلاشی است درجهت رسیدن به مطلوبترین حالت از سازگاری جامعه و فضا به سود جامعه و تمام جوانب زندگی روستایی را دربرمیگیرد اجرای درست آن تاثیری شگرف بر زندگی جامعه روستایی میگذارد و توسعه روستارا درمسری درست قرار خواهد داد توجه به رویکرد توسعه پایدار دربرنامه ریزی کالبدی سکونتگاه های روستایی منجر به ایجاد توازن بین انسان محیط و فعالیت های اقتصادی آن میشود و تعالی رشد را برای جامعه روستایی چه نسل حاضر و چه نسلهای اینده به ارمغان می آورد با توجه به این مساله که روستائیان همواره در ارتباط باطیعت طرفیت های محیطی را در نظر گرفته اند و در طی سالهانظامی پایدار را شکل داده اند در طول سالهای گذشته سیستم پایدار روستایی با مشکلاتی مواجه شده است و ضرورت دارد با مطالعاتی گسترشده و همه جانبی ارتباطی منطقی و درست میان برنامه ریزی کالبدی و توسعه پایدار ایجاد نمود و راهکارهایی درجهت ایجاد بستری مناسب برای تهیه طرح ها و برنامه هایی متناسب باویژگیهای طبیعی اقتصادی اجتماعی و روستا و... ارایه نمود(منوچهری، ۱۳۹۳).

اهمیت و ضرورت پژوهش حاضر از آنجا ناشی می گردد که در اغلب برنامه ریزیهای و ارائه خدمات مختلف به نقاط روستایی به خصوص در مباحث فضایی و کالبدی، چندان به تحقیقات علمی و میدانی توجه نشده است و بر اساس دیدگاه بالا به پایین یکسری خدمات ارائه شده است و نتایج مطلوب و موردنظر برای توسعه پایدار روستاهای در سالهای متتمدی فراهم نشده است. در این میان سنجش میزان توسعه روستایی با روشهای علمی، منطقی و میدانی بسیار ضروری می باشد؛ چرا که سبب شناخت کامل از محدوده مطالعه شده و مشخص می نماید که چه نقاطی دارای ضعف، قوت، فرصت و تهدید بوده و بر حسب جایگاه چه نوع خدمت و تسهیلاتی باید به آنها ارائه شود. در این میان توسعه کالبدی سکونتگاه های روستایی با توجه به اهمیت بسیار بالای آن و درگیر بودن آن با شاخص های دیگر اجتماعی و اقتصادی و ... نیازمند بررسی همه جانبی می باشد. در واقع برای ارائه خدمات و تسهیلات و برنامه ریزی کالبدی در نقاط روستایی باید میزان و درجه توسعه یافتنگی کالبدی روستاهای در ابتدا به خوبی شناخته شود، اولویت ها مشخص و سطوح مختلف توسعه نیز نمایان شود و بر اساس تقدم و تاخر به ارائه خدمات پرداخت. در این میان در شهرستان بوئین میاندشت به عنوان یکی از شهرستانهای با پتانسیل بالا به لحاظ روستانشینی به خصوص در دهستانهای کرچمبوی جنوبی و شمالی که به بحث کالبدی به خصوص در زمینه معماری بومی، استفاده از مصالح مقاوم همساز با شرایط محلی و ... تاکنون پرداخته نشده است، نیاز است که در این زمینه به شناختی کامل در زمینه سطح توسعه کالبدی روستاهای با توجه به نگرش و علاقه نگارنده به منطقه با توجه به عدم تحقیق موجود جامع در این محدوده، صورت گیرد، که این امر ضرورت و توجه ویژه به این موضوع و منطقه را نمایان می سازد.

روش و ابزار پژوهش

این پژوهش به لحاظ هدف از نوع کاربردی و به لحاظ ماهیت از نوع توصیفی-تحلیلی است. جامعه آماری مورد پژوهش شامل کلیه روستاهای بخش کرچمبی (می باشد و محدوده آماری کل منطقه در بردارنده محدوده دو دهستان کرچمبی جنوی و شمالی می باشد. جامعه آماری شامل ۴۴۶۵ نفر جمعیت روستاهای مورد مطالعه در سرشماری سال ۱۳۹۰ می باشد. تعداد نمونه برابر ۳۵۴ نفر بر اساس فرمول کوکران تعیین شدند و این ۳۵۴ نفر بر حسب میزان جمعیت بین روستاهای توزیع شدند. در قسمت استنباطی و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش آمار استنباطی Topsis انجام می شود هم چنین برای تهیه نقشه‌ها از سیستم اطلاعات جغرافیایی (ARC GIS ۹.۳) استفاده شد.

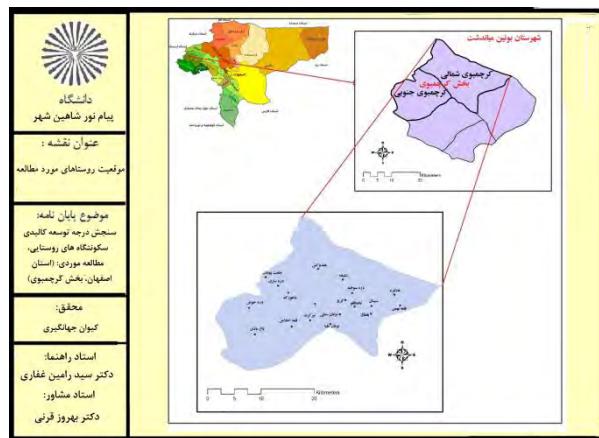
فرضیه‌های پژوهش

۱. درجه و رتبه توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی بخش کرچمبی در سطح مناسبی قرار ندارد.
۲. روستاهای مورد مطالعه در دسته‌ها و سطوح نامتجانس قرار می گیرند.

معرفی قلمرو پژوهش

شهرستان بویین میاندشت با وسعت ۱۰۰۰ کیلومتر مربع و جمعیت ۳۵ هزار نفر از غربی ترین شهرستانهای استان اصفهان که از شمال با شهرستان خوانسار و از جنوب شهرستان فردیونشهر و از شرق با شهرستان فریدن و از غرب با استان لرستان و شهرستان الیگودرز هم مرز می باشد. اراضی مساحتی بالغ بر ۹۰۸/۵ کیلومتر مربع و از لحاظ آب و هوایی دارای زمستانهای پر برف و سرد و تابستانهای معتدل می باشد. این شهرستان درمنتهی ایه غرب استان و نقطه اتصال استان اصفهان به استان لرستان می باشد و از نظر موقعیت استراتژیک دارای اهمیت خاص و ویژه ای است. عبور جاده ترانزیتی اصفهان الیگودرز از این شهر خود دلیلی برای مدعاوست چراکه این جاده شاه راه ارتباطی استان به جنوب کشور و استانهای لرستان و خوزستان بوده و محل عبور زائران عتبات عالیات نیزمی باشد. شکل(۳-۱) موقعیت روستاهای مورد مطالعه را در سطح بخش کرچمبی شهرستان بوئین میاندشت نشان می دهد.

شکل شماره (۱): موقعیت روستاهای مورد مطالعه

یافته‌های پژوهش

توصیفی

از ۳۸۴ نفر پرسش شونده حدود ۳۲ درصد زن و حدود ۶۸ درصد مرد، ۶۴ درصد از پرسنل متاهل بوده و تنها ۳۶ درصد از آنها مجرد، بالاترین درصد سنی پاسخ دهنده، متعلق به رده سنی ۳۰ تا ۴۰ سال با میزان ۵۱ درصد می‌باشد و پس از آن گروه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال با میزان ۲۲ درصد، ۴۱ تا ۵۰ با میزان ۱۸ درصد دارای بالاترین میزان و بیشترین درصد میزان تحصیلات روستائیان تحصیلات دیپلم و زیردیپلم با میزان ۴۶ درصد بوده و پس از آن فوق دیپلم با میزان ۲۷ درصد می‌باشد.

استنباطی

با توجه به پرسشنامه توزیع شده در هر روستا، میانگین پاسخ به سوالات پرسشنامه برای هر متغیر تعیین شده است و نتایج در جدول (۱) فراهم شده است. در واقع به طور مثال اگر روستایی ۱۰ نفر به پرسش (میزان پاسخ بر اساس طیف لیکرت از ۱ تا ۵ می‌باشد) پاسخ داده اند، میانگین ۱۰ نفر جمع و بر تعداد آنها تقسیم می‌شود.

جدول شماره (۱): میانگین پاسخگویی به متغیرهای مورد پژوهش در هر روستا

نام روستا	رتبتی روستا	کل بیرونی مسکونی	کل بیرونی مسکونی	و ضعیت و قدرت اقتصادی	و ضعیت زیست	و ضعیت زیست	و ضعیت زیست	نام روستا
باغ مادی	۲.۸۲	۲.۶۵	۳.۱۶	۳.۰۵	۲.۸۳	۳.۱۱	۳.۳۹	
بلطاق	۳.۱۴	۳.۴۸	۳.۸۷	۳.۲۵	۲.۸۵	۳.۶۵	۳.۶۸	
تیرکرت	۳.۰۱	۳.۳۱	۳.۲۸	۳.۲۵	۳.۲۴	۳.۲۸	۳.۵۰	
خلعت پوشان	۲.۹۲	۲.۷۵	۳.۳۶	۳.۰۱	۲.۶۳	۲.۴۱	۲.۹۳	
دره حوض	۲.۸۶	۳.۱۵	۳.۴۱	۳.۱۹	۳.۰۵	۳.۲۸	۳.۵۱	
دره ساری	۲.۵۴	۲.۶۲	۳.۴۱	۳.۲۶	۲.۳۵	۲.۵۶	۳.۰۳	
قلعه اخلاص	۲.۹۶	۳.۱۲	۳.۳۲	۳.۱۷	۳.۱۴	۳.۳۱	۳.۴۹	
ماهورک	۲.۶۳	۲.۷۶	۳.۱۴	۳.۲۳	۲.۸۵	۳.۱۵	۳.۴۲	
بتلیجه	۳.۰۲	۳.۳۲	۳.۴۸	۳.۱۴	۲.۲۸	۳.۳۴	۳.۵۱	
بسی نان	۲.۳۲	۲.۹۴	۳.۲۸	۳.۰۹	۲.۸۷	۲.۹۳	۳.۴۱	
تخماقلو	۳.۰۶	۳.۴۰	۳.۶۲	۳.۱۸	۲.۳۴	۳.۴۱	۳.۵۸	
دره سوخته	۲.۷۱	۲.۶۷	۳.۳۲	۳.۱۱	۲.۷۵	۳.۰۹	۳.۳۲	
قلعه بهمن	۲.۶۴	۳.۲۴	۳.۴۸	۳.۲۴	۲.۷۶	۳.۴۲	۳.۴۷	
کرج	۳.۰۵	۳.۳۸	۳.۵۴	۳.۱۶	۲.۳۰	۳.۳۸	۳.۵۴	
نوغان سفای	۲.۹۸	۲.۸۹	۳.۴۳	۳.۲۳	۲.۲۶	۳.۳۱	۳.۴۹	
نوغان علی	۲.۴۲	۲.۸۱	۳.۱۴	۳.۰۲	۲.۲۵	۲.۶۲	۳.۱۲	
هلاغره	۲.۴۸	۲.۹۷	۳.۵۴	۳.۴۶	۲.۹۲	۳.۲۱	۳.۴۵	
هندوکش	۳.۰۸	۳.۴۱	۳.۷۴	۳.۲۱	۲.۳۶	۳.۵۴	۳.۶۱	

استفاده از روش تاپسیس

برای اولویت بندی روستاهای تاپسیس میزان توسعه کالبدی آنها، از تحلیل تاپسیس بهره گرفته شده است. بدین صورت که ماتریسی بر اساس روستاهای ۱۸ گانه و ۷ شاخص تعیین شده است، به گونه‌ای که در قسمت عمودی، شاخص‌ها و در قسمت افقی، روستاهای قرار گرفته‌اند.

جدول فوق پس از تکمیل به صورت ماتریس 7×18 (A_{ij}) از طریق رابطه (۳) استاندارد شده و ماتریس (R) را تشکیل می‌دهد (جدول ۲).

جدول شماره (۲): ماتریس استاندارد شده

شاخص روستا	آبتابی و مسیرهای انتقالی	کارکرد مسکن	توسعه فنی روستا	اقتصادی	روستا زنگنه	توسعه فنی روستا زنگنه	روستا زنگنه	روستا زنگنه
باغ مادی	۰.۱۷۹۵۹۶	۰.۱۸۸۵۳۹	۰.۱۶۵۶۸۸	۰.۱۸۹۵۶۳	۰.۲۰۱۵۸	۰.۱۷۷۱۱۳	۰.۱۸۸۵۶۵	
بلطاق	۰.۱۴۸۵۵۴	۰.۲۶۴۰۰۷	۰.۲۳۸۵۹۱	۰.۱۵۸۰۹۱	۰.۱۶۹۶۲۶	۰.۱۴۶۲۴۷	۰.۱۵۷۱۳۵	
تیرکرت	۰.۱۴۹۹۶۶	۰.۲۲۱۲۷۱	۰.۱۹۷۱۸۲	۰.۱۵۹۵۲۵	۰.۱۷۱۰۸۵	۰.۱۴۷۶۵	۰.۱۵۸۵۶۶	
خلعت پوشان	۰.۴۱۳۴۴۳۴	۰.۴۵۲۹۶۵	۰.۴۲۴۱۶۱	۰.۴۲۴۱۷۱	۰.۴۳۷۰۴۲	۰.۴۱۰۱۴	۰.۴۲۳۰۹۸	
دره حوض	۰.۷۰۶۰۵۱	۰.۶۳۳۷	۰.۶۰۳۸۷۱	۰.۷۱۵۰۲۲	۰.۷۲۵۸۹۶	۰.۷۰۲۳۰۷	۰.۷۱۴۱۲۲	
دره ساری	۰.۳۶۵۵۷۵	۰.۳۶۷۳۴	۰.۳۳۹۶۷۸	۰.۳۷۶۳۸۵	۰.۳۸۹۳۴۱	۰.۳۶۲۳۹۹	۰.۳۷۵۳۰۵	
قلعه اخلاص	۰.۲۲۵۵۶۳	۰.۲۴۷۵۳۹	۰.۲۲۲۶۰۱	۰.۲۳۵۹۶۷	۰.۲۴۸۴۷۳	۰.۲۲۲۸۶۲	۰.۲۳۴۹۲۶	
ماهورک	۰.۱۶۲۹۶۹	۰.۱۵۲۷۱۷	۰.۲۹۹۹۳۶	۰.۱۷۲۷۷۲۲	۰.۱۸۴۴۹۸	۰.۱۶۰۵۷۷	۰.۱۷۱۷۴۴	
بتلیجه	۰.۳۲۴۸۱	۰.۳۱۸۶۳۱	۰.۲۹۱۸۸۵	۰.۳۳۵۶۱۱	۰.۳۴۸۵۵۷	۰.۳۲۱۷۵	۰.۳۳۴۵۳۱	
بسی نان	۰.۳۲۸۹۸۸	۰.۳۲۰۶۷۷	۰.۲۹۳۸۸۷	۰.۳۳۹۷۹۳	۰.۳۵۲۷۴۳	۰.۳۲۵۹۱۵	۰.۳۳۸۷۱۳	
تخماقلو	۰.۱۹۵۴۱۲	۰.۱۴۹۹۰۲	۰.۲۸۷۹	۰.۲۰۵۵۵۴	۰.۲۱۷۷۶۵	۰.۱۹۲۸۴۹	۰.۲۰۴۵۳۸	
دره سوخته	۰.۲۳۶۰۹۳	۰.۱۶۵۷۰۸	۰.۱۴۳۸۶۴	۰.۲۴۶۵۷۱	۰.۲۵۹۱۵۸	۰.۲۳۳۳۴۸	۰.۲۴۵۵۲۳	
قلعه بهمن	۰.۶۲۲۷۱۳	۰.۷۸۵۹۰۶	۰.۷۵۶۲۰۹	۰.۶۳۲۳۶۶	۰.۶۴۴۰۰۹	۰.۶۱۹۰۶	۰.۶۳۱۳۹۹	
کرج	۰.۳۶۳۳۶۹	۰.۳۱۰۵۱۳	۰.۲۸۳۹۴۳	۰.۳۷۴۱۸۱	۰.۳۸۷۱۳۸	۰.۳۶۰۲	۰.۳۷۳۱۰۱	

ادامه‌ی جدول شماره (۲): ماتریس استاندارد شده

نوغان سفلی	۰.۱۷۸۰۵۱	۰.۱۶۵۷۰۸	۰.۱۴۳۸۶۴	۰.۱۸۸	۰.۱۹۹۹۹۶	۰.۱۷۵۵۷۷	۰.۱۸۷۰۰۳
نوغان علیی	۰.۳۸۵۷۲۵	۰.۲۹۶۵۵۹	۰.۲۷۰۳۰۸	۰.۳۹۶۵۱۵	۰.۴۰۹۴۴۷	۰.۳۸۲۴۹۸	۰.۳۹۵۴۳۷
هلاخره	۰.۴۴۴۵۳۵	۰.۳۱۸۶۳۱	۰.۲۹۱۸۸۵	۰.۴۵۵۱۸۳	۰.۴۶۷۹۵۳	۰.۴۴۱۱۷۳	۰.۴۵۴۱۱۹
هندوکش	۰.۵۹۴۲۱۷	۰.۵۲۳۷۱۹	۰.۴۹۴۳۲۶	۰.۶۰۴۰۷۶	۰.۶۱۵۹۵۱	۰.۵۹۰۶۰۱	۰.۶۰۳۰۸۸

در مرحله بعد اقدام به تشکیل ماتریس (V) می‌شود. در واقع ماتریس (V) حاصل ضرب مقادیر استاندارد هر

شاخص در اوزان مربوط به خود می‌باشد (جدول ۳).

جدول شماره (۳): ماتریس V

	کیفیت معابر و مسیرهای ارتباطی	کیفیت مسکن	وضعیت زیست محیطی روستا	وضعیت اقتصادی	توسعه فیزیکی روستا	کیفیت خدمات زیربنایی و عمومی	زیبایی شناختی روستا
۱۳۰	۰.۰۰۸۸	۰.۰۱۱۵۰۱	۰.۰۰۸۴۵	۰.۰۱۱۱۸۴	۰.۰۱۸۵۴۵	۰.۰۰۵۴۹۱	۰.۰۱۰۷۴۸
۱۳۱	۰.۰۰۷۲۷۹	۰.۰۱۶۱۰۴	۰.۰۱۲۱۶۸	۰.۰۰۹۳۲۷	۰.۰۱۵۶۰۶	۰.۰۰۴۵۳۴	۰.۰۰۸۹۵۷
۱۳۲	۰.۰۰۷۳۴۸	۰.۰۱۳۴۹۸	۰.۰۱۰۰۵۶	۰.۰۰۹۴۱۲	۰.۰۱۵۷۴	۰.۰۰۴۵۷۷	۰.۰۰۹۰۳۸
۱۳۳	۰.۰۲۰۲۵۸	۰.۰۲۷۶۳۱	۰.۰۲۱۶۳۲	۰.۰۲۵۰۲۶	۰.۰۴۰۲۰۸	۰.۰۱۲۷۱۴	۰.۰۲۴۱۱۷
۱۳۴	۰.۰۳۴۵۹۷	۰.۰۳۸۶۵۶	۰.۰۳۰۷۹۷	۰.۰۴۲۱۸۶	۰.۰۶۶۷۸۲	۰.۰۲۱۷۷۲	۰.۰۴۰۷۰۵
۱۳۵	۰.۰۱۷۹۱۳	۰.۰۲۲۴۰۸	۰.۰۱۷۳۲۴	۰.۰۲۲۲۰۷	۰.۰۳۵۸۱۹	۰.۰۱۱۲۳۴	۰.۰۲۱۳۹۲
۱۳۶	۰.۰۱۱۰۵۳	۰.۰۱۵۱	۰.۰۱۱۳۵۳	۰.۰۱۳۹۲۲	۰.۰۲۲۸۰۹	۰.۰۰۶۹۰۹	۰.۰۱۳۴۹۱

پژوهشگاه مکانی - فضایی
سال دوم - شماره پنجم - پیاپی ۱۳۹۷

ادامه‌ی جدول شماره (۳): ماتریس V

کوچک	۰۰۰۷۹۸۵	۰۰۰۹۳۱۶	۰۰۱۵۲۹۷	۰۰۱۰۱۹۱	۰۰۱۶۹۷۴	۰۰۰۴۹۷۸	۰۰۰۹۷۸۹
متوسط	۰۰۱۵۹۱۶	۰۰۱۹۴۳۶	۰۰۱۴۸۸۶	۰۰۱۹۸۰۱	۰۰۳۲۰۵۷	۰۰۰۹۹۷۴	۰۰۱۹۰۶۸
بزرگ	۰۰۱۶۱۲	۰۰۱۹۵۶۱	۰۰۱۴۹۸۸	۰۰۲۰۰۴۸	۰۰۳۲۴۵۲	۰۰۱۰۱۰۳	۰۰۱۹۳۰۷
کوچک	۰۰۰۹۵۷۵	۰۰۰۹۱۴۴	۰۰۱۴۶۸۳	۰۰۱۲۱۲۸	۰۰۲۰۰۴۴	۰۰۰۵۹۷۸	۰۰۱۱۶۰۹
متوسط	۰۰۱۱۵۶۹	۰۰۱۰۱۰۸	۰۰۰۷۳۳۷	۰۰۱۴۵۴۸	۰۰۲۳۸۴۲	۰۰۰۷۲۲۴	۰۰۱۳۹۹۵
بزرگ	۰۰۰۳۰۵۱۳	۰۰۰۴۷۹۴	۰۰۰۳۸۵۶۷	۰۰۰۳۷۳۱	۰۰۰۴۹۲۴۹	۰۰۰۱۹۱۹۱	۰۰۰۳۵۹۹
کوچک	۰۰۰۱۷۸۰۵	۰۰۰۱۸۹۴۱	۰۰۰۱۴۴۸۱	۰۰۰۲۲۰۷۷	۰۰۰۳۵۶۱۷	۰۰۰۱۱۱۶۶	۰۰۰۲۱۲۶۷
متوسط	۰۰۰۰۸۷۲۴	۰۰۰۱۰۱۰۸	۰۰۰۰۷۳۳۷	۰۰۰۱۱۰۹۲	۰۰۰۱۸۴	۰۰۰۰۵۴۴۳	۰۰۰۱۰۶۰۹
کوچک	۰۰۰۱۸۹۰۱	۰۰۰۱۸۰۹	۰۰۰۱۳۷۸۶	۰۰۰۲۲۳۹۴	۰۰۰۳۷۶۶۹	۰۰۰۱۱۸۵۷	۰۰۰۲۲۵۴
متوسط	۰۰۰۲۱۷۸۲	۰۰۰۱۹۴۳۶	۰۰۰۱۴۸۸۶	۰۰۰۲۶۸۵۶	۰۰۰۴۳۰۵۲	۰۰۰۱۳۶۷۶	۰۰۰۲۵۸۸۵
بزرگ	۰۰۰۲۹۱۱۷	۰۰۰۳۱۹۴۷	۰۰۰۲۵۲۱۱	۰۰۰۳۵۶۴	۰۰۰۵۶۶۷	۰۰۰۱۸۳۰۹	۰۰۰۳۴۳۷۶

حال با عنایت به مقادیر شاخص ایده آل و حداقل از ماتریس (V)، مقادیر (جدول ۴) را خواهیم داشت.

جدول شماره (۴): مقادیر ایده آل و حداقل

ردیف	نام	بلاق	پرکرت	خیلی پوشان	درجه کوچک	درجه ساری	قیمه اخلاص	مهورک	بینیجه
A+	۰۰۰۶۱۹۲۱	۰۰۰۷۲۳۰۷	۰۰۰۱۶۹۹۹	۰۰۰۴۲۳۳۳۳	۰۰۰۵۶۵۶۵۰	۰۰۰۷۸۰۸۷۰	۰۰۰۲۴۳۳۹۸	۰۰۰۱۲۱۹۰۵	۰۰۰۳۳۹۳۲
A-	۰۰۰۱۹۱۹۱	۰۰۰۳۵۳۴۰	۰۰۰۴۵۴۰۷	۰۰۰۱۲۷۱۴	۰۰۰۲۰۲۷۷۲	۰۰۰۴۱۱۲۴۰	۰۰۰۰۹۰۹۰۹	۰۰۰۴۹۷۸	۰۰۰۹۹۷۴
ردیف	رسانی زان	زنخماقلو	در ساخته	قلعه بهمن	کرج	بنوغان سفلی	بنوغان علیی	هلاگره	هدندگش
A+	۰۰۰۳۴۳۳۰	۰۰۰۲۱۶۴۳	۰۰۰۲۵۰۰۰	۰۰۰۱۹۹۱۴	۰۰۰۲۷۵۹۶۰	۰۰۰۱۹۷۶۲	۰۰۰۳۹۷۱۶	۰۰۰۴۵۲۶۴	۰۰۰۵۸۹۲۷
A-	۰۰۰۱۰۱۰۰	۰۰۰۵۰۵۷۸	۰۰۰۷۲۳۴۰	۰۰۰۴۹۱	۰۰۰۱۱۶۶۰	۰۰۰۵۴۴۳۰	۰۰۰۷۸۱۱۰	۰۰۰۳۶۷۶	۰۰۰۹۸۰۱۰۰

اکنون می توانیم از طریق روابط $S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^-)^2}$ و $S_i^* = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^*)^2}$ معیار فاصله ای برای آلتراتیو ایده آل (S_i^*) و آلتراتیو حداقل (S_i^-) بسازیم. حاصل این روابط در جدول (۵) نشان داده شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
سال دوم - شماره چهارم - پاییز ۱۳۹۷

جدول شماره (۵): مقدار گزینه های ایده آل و حداقل

		روستا	S_+	روستا	S_-	
روستا	S_+	روستا	S_+	روستا	S_-	روستا
باغ مادی	۰۰۰۱۸۲۳۷۴	۰۰۰۱۳۴۱۲۵	۰۰۰۱۳۴۱۲۵	۰۰۰۱۳۴۱۲۵	۰۰۰۱۳۴۱۲۵	۰۰۰۱۳۴۱۲۵
بطلاق	۰۰۰۲۲۵۵۱	۰۰۰۲۲۵۵۱	۰۰۰۲۲۵۵۱	۰۰۰۲۲۵۵۱	۰۰۰۲۲۵۵۱	۰۰۰۲۲۵۵۱
تیزکرت	۰۰۰۱۳۱۱۳۶	۰۰۰۱۳۱۱۳۶	۰۰۰۱۳۱۱۳۶	۰۰۰۱۳۱۱۳۶	۰۰۰۱۳۱۱۳۶	۰۰۰۱۳۱۱۳۶
خلعت پوشان	۰۰۰۶۳۶۰۰	۰۰۰۶۳۶۰۰	۰۰۰۶۳۶۰۰	۰۰۰۶۳۶۰۰	۰۰۰۶۳۶۰۰	۰۰۰۶۳۶۰۰
دره حوض	۰۰۱۰۱۱۱۰	۰۰۱۰۱۱۱۱۰	۰۰۱۰۱۱۱۱۰	۰۰۱۰۱۱۱۱۰	۰۰۱۰۱۱۱۱۰	۰۰۱۰۱۱۱۱۰
دره ساری	۰۰۰۰۴۵۴۷۹	۰۰۰۰۴۵۴۷۹	۰۰۰۰۴۵۴۷۹	۰۰۰۰۴۵۴۷۹	۰۰۰۰۴۵۴۷۹	۰۰۰۰۴۵۴۷۹
کرج	۰۰۰۱۱۷۶۴۸	۰۰۰۱۱۷۶۴۸	۰۰۰۱۱۷۶۴۸	۰۰۰۱۱۷۶۴۸	۰۰۰۱۱۷۶۴۸	۰۰۰۱۱۷۶۴۸
نوغان سفلی	۰۰۰۰۴۷۵۲	۰۰۰۰۴۷۵۲	۰۰۰۰۴۷۵۲	۰۰۰۰۴۷۵۲	۰۰۰۰۴۷۵۲	۰۰۰۰۴۷۵۲
نوغان علیی	۰۰۰۰۴۲۲۴۴	۰۰۰۰۴۲۲۴۴	۰۰۰۰۴۲۲۴۴	۰۰۰۰۴۲۲۴۴	۰۰۰۰۴۲۲۴۴	۰۰۰۰۴۲۲۴۴
هلهانگره	۰۰۰۰۳۷۸۴۷	۰۰۰۰۳۷۸۴۷	۰۰۰۰۳۷۸۴۷	۰۰۰۰۳۷۸۴۷	۰۰۰۰۳۷۸۴۷	۰۰۰۰۳۷۸۴۷
ماهورگ	۰۰۰۰۳۹۶۴۳	۰۰۰۰۳۹۶۴۳	۰۰۰۰۳۹۶۴۳	۰۰۰۰۳۹۶۴۳	۰۰۰۰۳۹۶۴۳	۰۰۰۰۳۹۶۴۳
بنایجه	۰۰۰۱۵۱۷۳	۰۰۰۱۵۱۷۳	۰۰۰۱۵۱۷۳	۰۰۰۱۵۱۷۳	۰۰۰۱۵۱۷۳	۰۰۰۱۵۱۷۳
هندوکش	۰۰۰۵۷۸۸۴۹	۰۰۰۵۷۸۸۴۹	۰۰۰۵۷۸۸۴۹	۰۰۰۵۷۸۸۴۹	۰۰۰۵۷۸۸۴۹	۰۰۰۵۷۸۸۴۹
	۰۰۰۰۹۹۷۷	۰۰۰۰۹۹۷۷	۰۰۰۰۹۹۷۷	۰۰۰۰۹۹۷۷	۰۰۰۰۹۹۷۷	۰۰۰۰۹۹۷۷

در نهایت می توان از طریق رابطه $C_i^* = \frac{S_i^-}{S_i^- + S_i^*}$ ضریب (C_i^*) را برای هر روستا محاسبه نمود(جدول ۶).

پژوهش‌های مکانی-ضمنی

سال دوم - شماره چهارم - پییز ۱۳۹۷

جدول شماره (۶): مقدار ضریب (C_i^*)

روستا	D_{*}	روستا	D_{*}
بانگ مادی	۸۴۳۲۱۵۰.	بسی نان	۸۴۳۲۷۷۰۵۰.
بلطاق	۱۶۴۵۵۰.	تخماقلو	۱۶۴۴۲۵۰.
تیرکرت	۱۶۷۲۵۰.	دره سوخته	۱۶۷۲۸۸۲۱۰.
خلعت پوشان	۱۶۴۹۰۵۰.	فاغه بهمن	۱۶۷۰۷۰۵۰.
دره حوض	۱۶۳۰۵۰۰.	کرج	۱۶۳۰۵۰۰.
دره ساری	۱۶۳۰۵۰۰.	نوغان سفلی	۱۶۳۰۵۰۰.
قلاعه اخلاص	۱۶۷۵۰۰.	نوغان علی	۱۶۷۵۰۰.
هلاگره	۱۶۹۳۴۵۰.	هلاگره	۱۶۹۳۴۵۰.
هندوکش	۱۶۴۵۰۰.	هندوکش	۱۶۴۵۰۰.
بناییجه	۱۶۴۵۰۰.		

بر این اساس اولویت بندی روستاهای به قرار زیر می باشد.

جدول شماره (۷): اولویت بندی روستاهای به لحاظ توسعه کالبدی

روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه	روستا	رتبه
۱۰	فاغه بهمن	۱	بلطاق	۱۱	هلاگره	۱۲	هندوکش	۱۳	تخماقلو	۱۴	کرج	۱۵	بناییجه	۱۶	نوغان علی	۱۷	هلاگره	۱۸	هندوکش
۱۰	فاغه بهمن	۱	بلطاق	۱۱	هلاگره	۱۲	هندوکش	۱۳	تخماقلو	۱۴	کرج	۱۵	بناییجه	۱۶	نوغان علی	۱۷	هلاگره	۱۸	هندوکش
۱۰	فاغه بهمن	۱	بلطاق	۱۱	هلاگره	۱۲	هندوکش	۱۳	تخماقلو	۱۴	کرج	۱۵	بناییجه	۱۶	نوغان علی	۱۷	هلاگره	۱۸	هندوکش
۱۰	فاغه بهمن	۱	بلطاق	۱۱	هلاگره	۱۲	هندوکش	۱۳	تخماقلو	۱۴	کرج	۱۵	بناییجه	۱۶	نوغان علی	۱۷	هلاگره	۱۸	هندوکش

بر اساس جدول (۷) مشاهده می‌گردد که روستای بلطاق، هندوکش، تخامقلو و کرج در رتبه‌های اول تا چهارم و روستای خلعت پوشان در آخرین رتبه قرار گرفته است.

سطح بندی روستاهای براساس شاخص‌های کالبدی

در این قسمت می‌توان روستاهای مختلف را بر شاخص‌های کالبدی و نیز شاخص‌های کلی در تعداد سطوحی که مشخص می‌شود دسته بندی کرد. برای تعیین تعداد سطح باید داده‌ها را رده بندی کرد. و از دو رابطه $C = \frac{R}{K}$ و $n=2^k$ استفاده می‌شود. در این رابطه‌ها n تعداد روستاهای، K تعداد سطوح یا طبقات، R دامنه تغییرات (بالاترین میزان شاخص-کمترین میزان شاخص) و C طول رده یا فاصله بین سطوح را مشخص می‌کند. بنابراین تعداد n برابر با ۱۵ می‌باشد و مقدار K در این رابطه برابر می‌شود با $4^{3}=64$ بنابراین و مقدار R نیز برای هر شاخص با توجه به مقدار کران بالا و پایین مقادیر متفاوت می‌باشد که در ادامه به بررسی هر شاخص پرداخته می‌شود.

سطح بندی روستاهای براساس شاخص‌های کالبدی

با توجه به داده‌های قسمت شاخص کالبدی به طور کلی کران بالا برابر با ۰.۵۸۱۶۴۲ و کران پایین ۰.۴۹۰۷۶۱ می‌باشد. بنابراین مقدار R برابر با ۰.۰۹۰۸۸۱ بوده و میزان C برابر با $0.090881/0.490761=0.02272025$ و $0.030294/0.090881=0.02272025$ و چون عدد 0.090881 نزدیک تر است، بنابراین روستاهای در این قسمت به ۳ سطح تقسیم می‌شوند. بنابراین برای تعیین هر سطح و طول رده، کرانه‌پایین تر را با عدد 0.030294 جمع کرد.

جدول شماره (۸): میزان برخورداری روستاهای براساس شاخص کالبدی

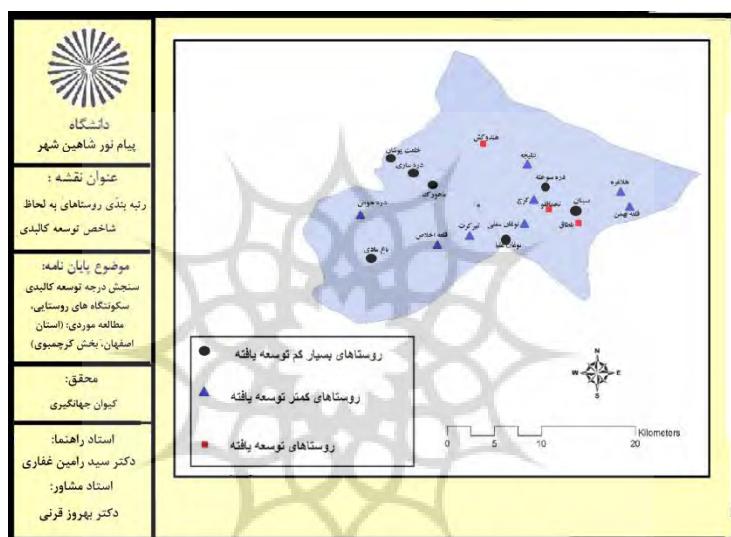
روستاهای	دامنه	سطح
باغ مادی، خلعت پوشان، دره ساری، ماهورک، بسی نان، دره سوخته، نوغان علیی	$0.521085-0.490761$	بسیار کم توسعه یافته
کرج، تیرکرت، دره حوض، قلعه اخلاص، بتلیجه، قلعه بهمن، نوغان سفلی، هلاخره	$0.551349-0.521055$	کمتر توسعه یافته
هندوکش، تخامقلو، بلطاق	$0.581643-0.551349$	توسعه یافته

منبع: (یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۶).

بر اساس جدول(۸) مشاهده می گردد که روستاهای بخش کرجمبوی شهرستان بوئین میاندشت در سه سطح توسعه یافته، کمتر توسعه یافته و بسیار کم توسعه یافته به لحاظ توسعه کالبدی دسته بندی شده اند به گونه ای که تنها سه روستای هندوکش، تخماقلو و بلطاق در روستاهای توسعه یافته قرار گرفته اند و مابقی روستاهای(۸) روستا در قسمت کمتر توسعه یافته و ۷ روستا در قسمت بسیار کم توسعه یافته (جای گرفته اند. این امر نشان عدم توسعه متناسب و متعادل توسعه کالبدی در سطح روستاهای بخش می باشد. در واقع روستاهایی که دارای جمعبعت بیشتر و در نزدیکی مرکز بخش و مرکز دهستان قرار گرفته اند از سطوح درجه یافته‌گی بهتر و روستاهای کم جمعیت و دورافتاده از درجه کمتر توسعه یافته برخوردار هستند.

اولویت‌بندی روستاهای مورد مطالعه بر اساس شاخص توسعه در شکل (۲) ارائه شده است

شکل شماره (۲): رتبه بندی روستاهای به لحاظ شاخص توسعه کالبدی

نتیجه گیری و پیشنهادات

بر اساس مدل تحلیل تاپسیس مشاهده گردید که روستای بلطاق، هندوکش، تخماقلو و کرج در رتبه های اول تا چهارم و روستای خلعت پوشان در آخرین رتبه قرار گرفته است و همچنین به لحاظ دسته بندی روستا و میزان توسعه در شاخص های کالبدی روستاهای بخش کرجمبوی شهرستان بوئین میاندشت در سه سطح توسعه یافته، کمتر توسعه یافته و بسیار کم توسعه یافته به لحاظ توسعه کالبدی دسته بندی شده اند به گونه ای که تنها سه روستای هندوکش، تخماقلو و بلطاق در روستاهای توسعه یافته قرار گرفته اند و مابقی روستاهای(۸) روستا در قسمت کمتر توسعه یافته و ۷ روستا در قسمت بسیار کم توسعه یافته (جای گرفته اند. این امر نشان عدم توسعه متناسب و متعادل توسعه کالبدی در سطح روستاهای بخش می باشد. در واقع روستاهایی که دارای جمعبعت بیشتر و در نزدیکی مرکز بخش و مرکز دهستان قرار گرفته اند از سطوح درجه یافته‌گی بهتر و

روستاهای کم جمعیت و دورافتاده از درجه کمتر توسعه یافته برخوردار هستند. بر اساس نتایج به دست آمده، پیشنهادات زیر ارائه می‌گردد:

- با ارائه مشوق‌های همچون تسهیلات کم بهره، ایجاد شهرک‌های صنعتی، تخصیص زمین برای ساخت و ساز جهت جوانان با قیمت مناسب از جمله اقداماتی است که می‌توان با ارائه آنها به جذب جمعیت روستاها و به تبع افزایش خدمات و توسعه برای آنها همت گماشت.
- رفع محدودیت‌های مکانی همچون صعب العبور بودن و موقعیت کوهستانی با اعتبارات بیشتر و بهره‌گیری از نیروهای محلی و مشارکت بومی.
- بهره‌گیری از متخصصین محلی و برنامه ریزان روستایی بومی در فرایند برنامه ریزی کالبدی روستاهای مورد مطالعه.
- بهره‌گیری از مدیریت و برنامه ریزی پایین به بالا در کنار برنامه ریزی مرکز در سطح استان.
- استفاده از دیدگاه فضایی در برنامه ریزی توسعه کالبدی روستایی، همگام با نگاه سیستمی در بین مسئولین استان.
- توجه هر چه بیشتر به مباحث اجتماعی فرهنگی و اقتصادی و کالبدی سکونتگاههای روستایی استان.
- توجه بسیار به بحث مشارکت روستایی در فرایند توسعه کالبدی روستایی در سطح استان و شهرستان و بخش.
- برقراری سیستم پایش، پالایش و نظارت بر برنامه‌های توسعه کالبدی روستایی در دهستانهای شهرستان و بخش کرچمبوری.

پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

منابع و مأخذ

- ۱- افتخاری، عبدالرضا رکن الدین و دیگران (۱۳۹۰). بنیانهای نظریهای برنامه‌بازی کالبدی مناطق روستایی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، تهران.
- ۲- بابامیری، چیا صالحی (۱۳۹۵). تبیین اثرات گسترش کالبدی شهر سقز بر تحولات روستاهای پیرامونی آن بعد از انقلاب اسلامی، پایان نامه دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی رشت، دانشکده علوم انسانی.
- ۳- بدربی، علی و همکاران (۱۳۹۲). نقش مدیریت محلی در توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی، (مطالعه موردی: شهرستان آران و بیدگل)، پژوهش‌های روستایی : تابستان ۱۳۹۲ ، دوره ۴ ، شماره ۲ ; از صفحه ۲۴۹ تا صفحه ۲۷۶.
- ۴- بیات، مقصود (۱۳۸۸). سنجش توسعه یافته‌گی روستاهای بخش کوار شهرستان شیروز با استفاده از روش تحلیل خوشه‌ای، جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، سال بیستم - شماره پیاپی (۳۳) - شماره ۱- بهار.
- ۵- پورطاهری، مهدی و محمد رضا نقوی (۱۳۹۱). توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی با رویکرد توسعه پایدار (مفاهیم، نظریه‌ها، راهبردها)، مسکن و محیط روستا : بهار، دوره ۳۱ ، شماره ۱۳۷؛ از صفحه ۵۳ تا صفحه ۷۰.
- ۶- دارابی، حسن (۱۳۸۸). تئوریهای برنامه ریزی کالبدی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، تهران .
- ۷- رکن الدین افتخاری، عبدالرضا و همکاران (۱۳۹۰). بنیانهای نظریه ای برنامه ریزی کالبدی مناطق روستایی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی.
- ۸- زمانی پور، اسدالله (۱۳۷۳). ترویج کشاورزی در فرآیند توسعه، انتشارات دانشگاه بیرجند.
- ۹- عابدی سروستانی، احمد (۱۳۸۵). جایگاه ترویج در توسعه با تاکید بر مشارکت، فصلنامه روستا و توسعه، سال ۹، شماره ۱.
- ۱۰- عزیزپور، فرهاد و آرمین محسن زاده (۱۳۸۸). الگوی مطلوب توسعه کالبدی سکونتگاه‌های روستایی در برنامه ریزی‌های کلان کشور با تاکید بر برنامه پنجم توسعه اقتصادی فرهنگی و اجتماعی، اولین کنفرانس ملی مسکن و توسعه کالبدی روستا، زاهدان، دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- ۱۱- عنابستانی، علی اکبر و محمد حسن اکبری (۱۳۹۱). ارزیابی طرح‌های هادی و نقش آن در توسعه کالبدی روستا از دیدگاه روستاییان (مطالعه‌ی موردی: شهرستان جهرم)، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۴ ، شماره ۴، زمستان.
- ۱۲- غفاری، سید رامین (۱۳۹۰). برنامه ریزی و طراحی کالبدی سکونتگاه‌های روستایی، جهاد دانشگاهی اصفهان.

۱۳- قنبری، سیروس و کیوان بهرامی(۱۳۹۵). مدیریت محلی و نقش آن در توسعه کالبدی سکونتگاه های روستایی (مورد مطالعه: شهرستان چناران)، برنامه ریزی منطقه ای : تابستان، دوره ۶، شماره ۲۲؛ از صفحه ۱۳۵ تا صفحه ۱۴۶.

۱۴- محبی خیرآبادی، زهرا(۱۳۹۳). بررسی سطح مطلوبیت کالبدی و کیفیت زیستمحیطی سکونتگاه های روستایی در بخش مرکزی شهرستان فسا، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه زابل - دانشکده ادبیات و علوم انسانی.

۱۵- منوچهری، راضیه(۱۳۹۳). برنامه ریزی کالبدی سکونتگاه های روستایی با رویکرد توسعه پایدار مطالعه موردی روستای سوکهریز، مجموعه مقالات کنفرانس ملی الکترونیکی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی.

۱۶- موسی پور میاندهی، پری و علیرضا استعلامی(۱۳۸۹). تحلیلی بر سطوح توسعه یافته‌گی نواحی روستایی شهرستان بندر انزلی با تأکید بر مدل متغیرهای استاندار شده، فصلنامه جغرافیای سرزمین، سال هفتم، شماره ۲۶.

۱۷- نعیمی، سید امین و علی رحمانی(۱۳۹۴). تحلیل تطبیقی نظری تغییرات کالبدی روستایی -(مطالعه موردی : شهرستان انزلی و شهرستان فومن)، مجموعه مقالات کنفرانس بین المللی عمران، معماری و زیرساخت های شهری.

۱۸- ویسی، فرزاد و همکاران(۱۳۹۳). شناخت و تحلیل ویژگی های اجتماعی اقتصادی کالبدی سکونتگاه های حاشیه نشین استان کردستان مطالعه موردی: شهر مریوان، مجموعه مقالات کنفرانس ملی الکترونیکی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی.

۱۹- یزدان پناه، مهسا و همکاران(۱۳۹۳). سطح بندی سکونتگاه های روستایی به منظور برنامه ریزی کالبدی - فضایی در مقیاس دهستان(مطالعه موردی: دهستان شاپور، استان فارس)، مجموعه مقالات همایش ملی توسعه پایدار روستایی در افق ۴۰۰.

20-Sally, shortall.2012, Are rural development program socially inclusive? Social inclusion, civicengament participation and social capital exploring the differences.

21-Zhongren zhou. Wenliang wu. Qun chen. Shufeng chen(2017). College of resourse and environment science china agriculture university, Beijing.